

El Baix Penedès

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre	1'50 pessetes.
Fora	1'75
Extranger	2'50
Número corrent, 15 cèntims	: Atrassat, 20 cèntims

Administració:

IMPRENTA RAMON

— TELÉFON 20 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNEA

No s'admeten escrits sense firma

NO ES TORNEN ELS ORIGINALS

Homenatge al sàineter Ramon i Vidales

VENDRELLENCES:

La nostra vila, qui ha tingut sempre un fervor admiratiu envers els homes que pel seu valer han portat més enllà de les fites terminals el nom del Vendrell, té'l deure ineludible d'honorar dignament la memòria del que en vida fou un excel·lent literat i un perfecte costumista:

En Ramon Ramon i Vidales

Fa temps que, persones que's preocupen pel bon nom de la vila dels nostres amors, havien llençat al vent de la publicitat l'idea d'homenatjar al sàineter que amb les seves inspirades comèdies d'ambient vilatà havia plasmat en els escenaris de tota la terra nostrada—obtenint els més forts aplaudiments—els costums i els tipus característics de casa nostra, no pas per a menyspreuar-los o ridicolitzar-los, ants be per a enaltir-los tot dignificant l'expressió i la seva bonhomia, els quals, sublimitzats per l'idealització que sabia empremtar-los el bon comediògraf i el cordial amic i admirador que convivia en la persona d'EN RAMON RAMON I VIDALES, han recorregut gloriosament tot Catalunya, reflectint damunt del Vendrell un rajet de la llum triomfal que, enllà, ells recullen.

Avui, esperonats per l'iniciativa d'il·lustres compatricis que demoren fora vila, (En Josep Aixalà, de l'Havana, i En Jaume Carner, de Barcelona) i sentint ben endintre de la nostra ànima el deute que la vila te amb En Ramon i Vidales, acudim a vosaltres, vendrellencs, per a que en aquell dia que serà dedicat a l'enaltiment de la figura literària d'EN RAMON RAMON, volgueu contribuir-hi moral i materialment, i acompanyar-nos en tots els actes que se celebrin, per a aixís demostrar als altres pobles, que'l Vendrell sap complir els deures de ciutadania que te contrets amb

els seus homes que, en un o altre caire, han sabut excel·lir i fulgurar amb llum pròpia en la nostra estelada.

Individualment els que aquí baix posem la signatura som ben poca cosa; però, conjuntament, representem les forces vitals del Vendrell; i a més, ens sentim emfortits en aqueixa tasca, per l'alta personalitat d'En Jaume Carner, del qual s'ha rebut la lletra, que'ns honora a tots, i ens encoratja, i que diu aixís:

«Vaig llegir en «El Baix Penedès» el record que'l gran vendrellenc que és en Josep Aixalà dedica a En Ramon Ramon.

També ho crec jo que ni els vendrellencs, ni els catalans, han honorat com es mereixia la seva obra literària.

Els seus quadrets de costums vilatanes quedaran com expressió delicada de unes costums, de un temps, que nosaltres havem viscut.

Si alguna cosa voleu fer per ofrenar-li algun record, jo hi prestaré la meua modesta col·laboració. Si no, quedin aquestes ratlles com expressió de l'admiració que sempre he tingut pel modest i excel·lent sàineter que en un gran teatre de observació de fets hauria sigut un comediògraf de fama universal. Com el seu germà Jaume, hauria sigut un gran historiadore, de tenir a mà els grans arxius històrics de la vida de algun gran poble.

Resta com sempre bon amic.—Jaume Carner.»

La Comissió

Anton Ferre i Casas, regidor delegat de l'Ajuntament; Eduard Riera, pel Centre Republicà Nacionalista; Joan Bové, pel Centre Vendrellenc; Pau Martorell, pel Centre Industrial; Rafel Fusté, pel Sindicat Agrícola; Ferran Ramon, per la Lira Vendrellenca; Josep Julivert, per l'Orfeó Vendrellenc; Laurus Sumoy, pel Club d'Esports; Jaume Mercé, per la Cooperativa La Reforma; Josep Vidal Canela, per la Unió Musical, Amadeu Martorell, per EL BAIX PENEDÈS, Emili Folch, Josep Gay, Joan Toldrà, Enric Solé, P. Plana Mañé, Valentí Carné, Jaume Nin i Francisco Arbós.

Vendrell, Abril de 1928.

FOLLETÓ DE EL BAIX PENEDÈS

NÚM 33

N. BAS I SOCIAS

LA NARI

NOVEL·LA DE COSTUMS VENDRELLENQUES

(Continuació)

Era el mes de setembre, dèiem al començ del present capítol. I un matí a cal Claudio—un café establert a la Muralla,—davant per davant a una taula, i asseguts, l'un en una otomana i l'altre en una cadira, en Jaumet i en Robert, tot fumant cigarrets saborejaven unes copes.

Els que no han aconseguit a cal Claudio, és probable pensin que es tracta d'un de tants cafés de la vila. I s'equivocaran. A cal Claudio era un café diferent dels altres cafés de la població. Era un café de caient ben propi, un local que impressionava de manera distinta que ls demés semblants seus del Vendrell: tenia un deix de rara austeritat, s'hi respirava un ambient de gran moderació, s'experimentava en ell una sensació intensament apacible. Es que instal·lat amb cert confort, banyat tot el dia per una llum sense impertinències, unides aquestes circumstàncies al tracte formal dels duenyos i completant el tot la qualitat de la clientela—que si no era molt nombrosa en canvi resultava escullidament sensata—fèia que l'establiment es distingís pel seu aire seriós i de

placidesa suma. En ordre a cafés, era a cal Claudio l'establiment més senyorial de la vila; extremadament sossegat, era negació absoluta de la nota revoltosa que caracteritzava a tots els demés. Per això en Jaumet havia portat allí al seu amic Robert. Atordits els dos pel tragí de la vrema—i més encara per la infernal funció dels boters, que amb sos formidables cops de martell o massa als retiladors d'acer martiritzaven els sentits,—s'havien refugiat en aquell lloc de adorable quietut. I allí, únics concurrents a aquelles hores del matí, permaneixien entregats a la confortant religió de la amistat sana.

Allà en els truculents, però a ratos venturosos dies fugitius d'un passat, en Jaumet i en Robert es consagraren predilectíssima estimació. Eren com un esperit manifestat en dos cossos. Separats després i distanciats pels vaivens de la vida, cap d'ells dos tornà a trobar un altre amic en quín compenetrar-se tant. Fèia anys d'aquesta compenetració de idees i fins de sentiments. Era quan l'exilament fortuït d'en Jaumet. Després de tant temps, en Robert no sabia res d'en Jaumet, ni aquest d'aquell. L'administrador de la madama, suposava a son amic consagrat a la vida elegant, o tal vegada, enfiat per aquest sistema de viure, que s'havia retirat a algun recó de món dedicant-se a l'art exclusivament pel que sentia profunda vocació. L'artista creia definitivament allunyat a Amèrica a son antic camarada, o l'quí sap!, que estava potser purgant en alguna presó pecats hermosos de rebeldia social. Però un acàs els reuní de nou, i la

retrobada s'efectuà el dia mateix de Santa Anna. Havia succeït que, vingut en Robert a Espaya i mantenint correspondència amb en Marcial—a qui ja coneixem una mica,—aquest li comunicà la nova residència de'n Jaumet i saltà a saludar-lo. I ara es trobaven ambdós fraternals cors associats en una fervorosa oració pels anys d'absència.

D'ensà de l'arribada de l'estranger al Vendrell, els dos amics no havien encara pogut expansionar-se en un llarg col·loqui íntim, per més que'ls dos ho ansiaven, i com ho desitjaven s'ho havien promés. No s'havia presentat ocasió de manifestar-se ses reserves, unes vegades per impedir-ho motius de discreció, és a dir, per impedir-ho la presència d'elements estranys al cas, altres cops n'era causa una de tantes futeses que venen a pertorbar les intencions dels homes, però més que tot, l'aplaçament de la sentada era degut a que en Robert passava la major part dels dies fora de la vila. La conversació havia d'ésser detinguda, i d'una naturalesa tal que no era qüestió de afrontar-la de qualsevol manera. Per fi es decidiren a dedicar-se el temps que calgués emprar per a les mútues confessions... Escoltèm-los, que a pesar d'ésser un d'ells estranger i les coses d'aquest ben poc poden interessar-nos, de vegades els fets es lliguen i es compliquen, un no sap com, i pel que pugui succeir bó serà conèixer antecedents d'aquesta figura.

Les primeres confidències partiren de'n Robert.

(Continuarà)

Reportatges de "La Veu de Catalunya"

LES COSES I ELS HOMES DE CATALUNYA

La vida heròica del mestre Pau Casals
contada per ell mateix

I

Casals a Barcelona. - Els pròxims concerts. - Una visita al mestre. Pau Casals ens conta la seva vida d'artista. - Records d'infantesa al Vendrell. - Les primeres lliçons de música. - La seva admiració pels instruments. - Compositor als sis anys. - La música d'uns «Pastorets». - Als set anys dona el primer concert públic de violí. Com esdevingué violoncel·lista. - Els seus estudis a Barcelona i Madrid. - Concerts a Palau. - Una pensió per anar a Brussel·les. Quatre dies a la capital de Bèlgica.

Pau Casals és a Barcelona de retorn de la seva triomfal «tournée» per l'estranger.

L'Orquestra Pau Casals és punt de donar, al Palau de la Música Catalana, els seus concerts de Primavera, dedicats, enguany a commemorar el centenari de Schubert.

Pau Casals és el compositor notable, el virtuós del violoncel, admirat i aclamat pels públics de tot el món.

Pau Casals, és el mestre qui a donat un nou mètode a la direcció interpretativa de la música; i tots els artistes contemporanis segueixen la seva escola.

Pau Casals és el gran artista català, qui ha conegut els músics més famosos i els artistes més notables de l'estranger, tots els quals han restat meravellats del seu art.

La vida d'artista de Pau Casals és vida exemplar, interessant i heròica. Anem a explicar-la ací contada per ell mateix.

UNA VISITA A PAU CASALS

Domicili del mestre a Barcelona i de l'Orquestra Pau Casals. Institut de Música del germà del violoncel·lista. Visitem tres o quatre sales. Retrats de Casals, diplomes, palmes i branques de llorer i llaçades dedicatòries; plaques commemoratives, de marbre i d'argent; «mascarilles» dels grans músics; retrats dedicats, un d'ells de Ricard Strauss; altres de donya Maria Cristina, quan era reina Regent, de la reina Amèlia de Portugal, de la infantesa Isabel; l'abundós arxiu de material de música: pianos, violoncels, violins. I les notes d'estudi que mestres i deixebles arrenquen als instruments.

Aquesta conversa amb Pau Casals té lloc en el saló de la classe de violoncel que dirigeix la notable professora senyora Capdevila. Al davant nostre, penjat a la paret, hi ha el primer violoncel de Pau Casals:

—Es l'instrument dels meus primers temps—ens diu—quan vaig començar. El meu primer violoncel. Tenia aleshores dotze anys. Es un instrument de poc preu fet ací. Però, per a mi, té un valor inestimable. Es ple de records que mai no s'obliden; les primeres lluites, els primers triomfs.

CASALS INFANT

Pau Casals va néixer a la vila del Vendrell el dia 29 de desembre de l'any 1876. I els primers estudis de música els feu amb el seu pare, Carles Casals, organista de l'església parroquial de l'esmentada vila.

—Quan vàreu començar a executar música? I a compondre? Quines son les vostres primeres composicions?

—No m'en recordo. De molt petit vaig començar a executar i a compondre. Puc dir que la música me la vaig trobar feta. L'afició a la música és innata en mí. Un instrument em semblava sempre una cosa meravellosa. No tenia preferència per cap, tots me il·lusionaven, tots m'encantaven. I de noi

seguia pels carrers als músics ambulants, i em dalia per endevinar, per desentenyar el secret d'aquells instruments que llençaven a fora dolls d'harmonia.

A l'edat de sis anys, només, vaig començar a compondre música; coses de l'església i balls de aleshores. Tenia set o vuit anys quan vaig musicar, junt amb el meu pare, uns «Pastorets», que es representaren en el Centre Catòlic del Vendrell.

A mi m'agradava molt representar comèdies; treballava en les funcions de l'esmentat Centre i em sentia amb vocació per arribar a ésser un bon actor. En aquests «Pastorets», als quals posàrem música el meu pare i jo, també hi sortia; era actor i autor. Vàrem compondre una vintena de múmeros. Ara, encara, s'en recorden, al Vendrell, d'aquella música, i quan posen en escena els «Pastorets» l'executen igual que la interpretaven en aquells dies ja llunyans.

El meu pare, qui era un bon mestre, em féu cantar a l'església quan tenia cinc anys i això per a mi, fou un començament immillorable, que em va fer un servei. El cant i les lliçons constants i ben orientades del meu pare constituïren els fonaments sòlids de la meua educació musical. Tant és així, que als vuit i nou anys jo era ja un music consumat en el sentit de la gran facilitat que tenia ja per llegir a la vista les més complicades pàgines musicals.

En aquells anys jo tocava ja el piano, el violí i l'orge, i suplía, de vegades, al meu pare com organista de l'església.

Condeixebles meus d'aleshores són Benvingut Socias, professor superior de piano del Conservatori de Barcelona, i Bonaventura Dini, actualment violoncel solista de la meua orquestra.

—Quin ha estat, mestre Casals, el vostre primer concert públic?

—El meu primer concert públic fou com a violinista, al Centre Catòlic del Vendrell. Tenia set anys.

—Seria un esdeveniment?

Un gran èxit, figureu-vos. Hi eren presents les autoritats, les personalitats de la vila i tot el poble. I d'aplaudiments i d'elogis i felicitacions, demaneu.

COM ESDEVINGUE CASALS
VIOLONCEL-LISTA

—Conteu-me com fou que de violinista, pianista i organista us convertíreu en violoncel·lista.

—L'afició a aquest instrument que és el meu company estimat, em pervé d'un concert de violoncel que els mestres García i Sánchez donaren al Vendrell. Vaig sentir el violoncel i m'en vaig enamorar bojanent.

Tanta impressió em féu aquell instrument i tan desitjava tenir-lo entre les mans, que vaig començar a tocar el violí com si fos un violoncel. Com que jo era noi i petit, no tenia més que fer descansar el violí sobre el seient d'una cadira, i em feia la il·lusió de que tocava el violoncel.

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000.000 de pessetes totalment desemborsat
Casa Central a BARCELONA, Passeig de Gràcia, 3

AGENCIA AL VENDRELL

Doctor Robert, 1 i 3 — Teléfono, número 24
Apartat Correus, 1

Banca - Borsa - Canvis - Valores - Cupons - Girs

Negociem tots els cupons així que queda oberta llur negociació

Compra-venta de tota classe de valores de contractació corrent. Comptem amb un stock de títols dels deutes de l'Estat i dels principals valores industrials per a liquidar al moment qualsevol operació de venta — Negociem tota classe de títols amortitzats. Admetem dipòsits de valores en custodia (amb numeració en el resguard) — Obrim crèdits amb garantia personal.

Nuestra secció de comptes d'Estalvi s'emmotlla a tots els fins de l'estalvi personal i col·lectiu i abonem el màxim d'interés que autoritzen les disposicions vigents, ço és:

Imposicions a vista amb 8 dies pre-avis	3	per 100 anyal
id. a 6 mesos plaç.	4	per 100 anyal
id. a un any plaç.	4 1/2	per 100 anyal

Cambra cuiraçada amb compartiments de lloguer

La nostra tarifa módica posa a l'abast de tothom aquest servei

SUCURSALS:

TARRAGONA i TORTOSA

AGENCIES:

AMPOSTA, MORA D'EBRE, VENDRELL, Arbós del Penedès, Morell, Torredembarra i Vilaseca

El meu pare no ho volia, això, i m'ho va prohibir. Però en vista de la meua dèria, entre ell i el Peret Barber—que tocava la guitarra quan no pelava les barbes—em construïren un violoncel singular. Era un instrument format per una carabassa, llarga i buida, d'aquelles que serveixen per a posar vi, amb un forat al mig, un batedor, un pontet, una sola corda i una clavilla.

Amb aquest singular instrument interpretava música d'aquell temps; ho tocava tot. Aquest fou el meu primitiu violoncel.

CASALS A BARCELONA

L'any de l'Exposició de 1888 vaig venir a Barcelona per tal d'ampliar els meus estudis. M'acompanyà la meua mare i em va deixar en la companyia d'una família coneguda del Vendrell que tenia una fusteria al carrer Nou de Sant Francesc. Tenia aleshores onze anys.

A l'Escola Municipal de Música vaig fer els estudis elementals i superiors. El meu professor de violoncel fou el mestre García, aquell mateix que havia donat el concert al meu poble i que féu que jo m'enamorés d'aquest instrument.

Els estudis a l'Escola, com que ja tenia coneixements molt sòlids, els vaig fer amb molta rapidesa i complets: solfeig, solfeig superior, piano, harmonia, contrapunt i composició. Vaig guanyar tots els primers premis, i acabí els estudis presentant una música per a veus i orgue, la qual em valgué un premi extraordinari.

Els meus estudis a l'Escola Municipal duraren tres anys. Encara no en feia un que tocava el violoncel, començí a donar concerts al Cafè Tost, de Gràcia, situat a l'entrada del carrer Major. Sembla, pel que tothom deia que vaig cridar l'atenció, i per a sentir-me venien al cafè notables músics i persones intel·ligents. Els mestres Albèiz, Arbós i Rubio, van sentir a parlar de mi i vingueren també a sentir el meu violoncel. Vaig fer bona amistat amb els tres mestres. L'Albèiz ens proposà, a mi i a la meua mare, que marxés

amb ell a Londres, on el gran músic vivia aleshores.

La meua mare va refusar l'oferta, puix que s'havia fet el propòsit de que jo ampliés els estudis i seguís al seu costat.

L'Albèiz i l'Arbós em proposaren que em traslladés a Madrid per a fer els estudis d'ampliació i em donaren una carta de recomanació per al comte Guillem de Morphy, gran amant de la música i protector dels esmentats mestres.

CASALS A MADRID

De la carta de recomanació dels mestres Albèiz i Arbós no en vaig fer us fins dos anys després. Als disset anys, vaig marxar a Madrid disposat a ampliar els meus estudis.

La meua mare, qui fou també la rectora en els primers temps de la meua vida artística, em va acompanyar a Madrid, amb els meus germanets petits, un de tres anys i un altre de pocs mesos, l'Enric, el que avui és primer violí de la meua orquestra.

En arribar a Madrid ens presentàrem a casa del comte Morphy. Aquest em va sentir tocar el violoncel i conegué les meves composicions originals.

El comte de Morphy em va presentar a la reina donya Maria Cristina. Vaig donar un concert al Palau, i es va executar un quartet meu, de corda. L'interpretaren amb mi el violinista Francès i el mestre Bordas, actual director del Conservatori de Madrid. Jo vaig executar també diverses composicions al piano.

Vàrem viure a Madrid dos anys. Jo anava a la classe de Música de Cambra del mestre Jesús de Monasterio. Vaig fer els cursos de composició amb el mestre Tomàs Bretón. A la classe de violoncel no hi vaig entrar perquè em digueren que aquestes lliçons ja no les havia de necessitar.

Aleshores anava tot sovint a fer música al Palau, i moltes vegades havia interpretat al piano, a quatre mans, amb la reina Regent.

A Madrid vaig caure malalt de pulmonia doble. El comte de Morphy i la Reina s'interessaren molt per la meua salut. Em visitava el metge del Palau.

El comte de Morphy volia que em dediqués preferentment a la composició. La Reina em va concedir una pensió per estudiar composició a l'estranger. Però la meua mare, que és dona d'una gran intel·ligència i, com he dit, la que guiaba les meves passes en aquell temps, creia que jo era un virtuós del violoncel i que el què a mi em convenia era perfeccionar, a l'estranger, els estudis d'aquest instrument. Demanà i aconseguí, encara que contra la voluntat del comte de Morphy, que la pensió fos per ampliar els estudis de violoncel a Brusel·les.

QUATRE DIES A BRUSEL·LES

Sempre acompanyat de la meua mare i dels meus dos germanets vaig emprendre el viatge a Brusel·les, per tal d'ampliar i perfeccionar els estudis de violoncel.

El viatge a Brusel·les i l'estada, no resultava, per diversos conceptes, una cosa planera. Nosaltres erem quatre persones. La pensió consistia en cinquanta duros al mes; i el meu pare ens ajudava una mica, encara que a costa de molts sacrificis. La nostra situació econòmica no era doncs, gens envejable. Sort que sols ens vàrem estar quatre dies a la capital de Bèlgica.

Tot just arribats a Brusel·les, em vaig presentar de seguida al mestre Gebaert, director del Conservatori.

El mestre Gebaert s'interessà per les meves composicions, em va sentir tocar el violoncel, i em recomanà que anés a París, puix res no havia d'aprendre, que jo no sabés, en aquell Conservatori.

Però, la meua pensió era per a perfeccionar els estudis de violoncel a Brussel·les i vaig anar a la classe del Conservatori.

UN PROFESSOR PRETEN HUMILIAR A CASALS

Al professor de violoncel del Conservatori li havien dit que jo tocava molt bé. Ferit segurament en el seu amor propi perquè el director em recomanava que anés a París, en presentar-me per primer cop a classe, començà d'adreçar-me frases de dubte sobre les meves aptituds d'executant i a dir gràcies que els deixebles corejaven amb rialles.

A la fi, em vaig indignar i aixecant la veu en mig de la classe li vaig dir:

—Què, voleu que toqui o no?

—I què és el que sabeu tocar—respondgué el professor mig burla.

—Ho toco tot, tot!

I em va indicar una obra molt difícil, de repertori en el Conservatori de Brussel·les.

—Sí; també la toco!—vaig respondre arborat i entre l'expectació general.

Seguidament agafí el violoncel i vaig començar l'execució d'aquella obra difícilíssima, entre l'admiració dels deixebles. Aixís que avençava en la meua interpretació, el silenci era més gran i l'atenció més sincera. En acabar, ningú ja no reia. Els uns es miraven als altres. I el professor em cridà a part.

Em demanà que em quedés al Conservatori de Brussel·les. I em digué que si estudiava amb ell un sol curs, encara que contravenint el reglament, en sortiria amb el primer premi, premi que aleshores tenia molt de prestigi. I jo li vaig respondre:

—M'havéu tractat tan malament, heu volgut humiliar-me davant de tots els vostres deixebles de tal manera, que no vull restar a la vostra classe encara que m'oferíssiu tots els honors.

I després de passar a Brussel·les tan sols quatre dies, la meua mare, els meus germanets i jo, sortirem cap a París.

MIQUEL DURAN

BANC VITALICI DE ESPANYA

Companyia Anónima d'Assegurances, fundada l'any 1880

ASSEGURANCES

Sobre la vida i Rendes vitalícies
Sobre transports Terrestres, Marítims i de Valors

Fondos de Garantia en 1926: 97.024.280 pessetes
Capital d'assegurances en vigor: 282.715.428 pessetes
Pagat als assegurats fins al 1926: 143.186.325 pessetes

DOMICILI SOCIAL:
RAMBLA DE CATALUNYA, 18
BARCELONA

SUCURSAL:
CARRER D'ALCALA, NUM. 25
MADRID

EDIFICIS PROPIETAT DE LA COMPANYIA

DELEGACIÓ AL VENDRELL I SON PARTIT:

NARCÍS SOCÍAS CARNÉ

PRAT DE LA RIBA, 6 - TELÉFON, 17

"EL QUINTO"

Els plànols d'un enginyer de Mines

V

Ja ho diu el proverbi que no hi ha mal que per bé no vingui. Precisament al Jefe de la tribu li venia de perles que'l Quinto no sapigués parlar l'anglès. Aixís estava més amparat de tota traïció mentre es trobés absent.

I als indis fins els hi venia més escayenta la cabellera del segon jefe, hirsuta i enmaranyada com un síntoma de saviesa.

Entre burles i veres, els dies corrien, els mesos s'esfumaven i tres anys, ben complets, s'havien escolat en tan comunicat cautiveri, sense tenir consciència d'on estava, ni de com se explicaria el seu silenci, desconectat del resto del món civilitzat. Però d'aquestes quimeres internes no'n deixava escapar ni un sospir per equivocació.

La tribu, li havia reconegut ademés, agilitat, destresa, una previsió confortadora, un valor a tota prova, i, sobretot, una qualitat soberana: on hi posava l'ull allí hi ficava una bala. Massa que ho sabien els de les altres tribus! Ningú com ell per a caçar bufals i animals de tota classe. En conclusió: el Quinto logrà posseir la confiança absoluta de tots. Era ja més que un simple jefe. Els hi semblava un idol de bona sort.

De tart en tart, molt rares vegades mes bé, rebien la visita d'un delegat del Govern federal per a enterar-los de la intromissió en el terreny respectat, de certs enginyers de mines o de estudis geodèsics, que per un pacte latent devien prestar-los-hi ajuda i amparar-los incondicionalment. Sols en tals condicions la tribu se sometia pacífica i respectuosa, acceptant en llur delimitació la presència justificada dels homes d'estudi, pacífics i amables com era de consuetud.

Per allavors feren acte de presència en el campament de la tribu, tres enginyers en l'estudi d'un congost. S'escaigué estar absent el Jefe i'l «Quinto» tingué de vèldres d'un vell indi, sabedor d'una mica d'anglès. Entre senyes i treballs quedaren acceptades les advertències i circulades les ordres de respecte. Dies després es repetí la visita i'l mateix indi, xampurrejador de l'anglès, els conduí a la tenda on el Quinto sumava, en un paper, unes

quantitats escrites en números ben clars, el que admirà a un dels enginyers de la comissió.

Naturalment, aquell home va sentir-se intrigat davant d'un subjecte indi que no parlava l'idioma oficial; però els números escrits de tal manera evidenciava una cultura forana. En un moment de trobar-se sols, i com d'esquellentes li diríj la paraula en alemany, en holandés, en polak... Res! Aquell home no entenia ni un borrall. Aprofità un altre instant i li parlà en francès. No l'entenia tampoc, però abdos es miraren a la vista. Al coincidir llurs pupiles sentiren una aposta sospita. El recel ja despertat venia a significar entre dos homes estranys, que entre ells hi glatia l'espurna de la civilització, i especialment, l'enginyer, descobria la existència de quelcom misteriós, que'l cor li deia era precis desentanyar d'una manera diplomàtica. Amb tals reserves mentals es despediren. Ambdos es sentiren intrigats per ideals de redenció mentre els indis s'afirmaven més en la saviesa del seu *ecori* com una divinitat.

No trigà massa dies en retornar l'enginyer preguntón, que venia de nou amb uns plànols sota'l braç, acompanyat d'un moço també a cavall.

Per fortuna tampoc s'hi trobava'l Jefe, o potser ja sabia l'enginyer de tal ausència puig al acostar-se-li'l vell indi que servia de intèrpret, li donà unes monedes tot dient-li fés l'obsequi d'abeurar als dos cavalls.

Aprofità l'enginyer la breu escapada de l'indi, i com un trabucasso, i en veu baixa, li digué al Quinto aquestes paraules tal qual sonen:

—Vosté, és espanyol, no m'ho negui!!!

Al «Quinto» li tremolaren les cames. Els ulls se li ennuvolaren. La emoció sigué tan forta que sols per un suprem esforç no va desplomar-se. Feia quatre anys que no sentia la paraula materna, la dolça cançó d'un món que no sabia com retrobar-lo...

Amb un sentiment inaudit, i amb unes paraules que eren de gràcies, de prudència, de clam, de vida i de previsió, li va dir apretant-li la mà benefactora.

—Per l'amor de Deu, cuidado en perdre'm....!!

L'enginyer el tranquilitzà. Saborejava el triomf de la seva sospita. Havia obtingut la clau d'un enigma dramàtic.

—Vosté no està bé aquí, li digué tot depres-

sa. Soc enginyer de mines. Parlo una mica d'espanyol perquè fa poc he vingut de Mexic.

Tot això fou dit ràpid, insinuant casi imperceptible. Ah, com se li eixamplava'l pit al «malgrè lui»! Tenien de parlar sense caure en sospites. Mes ¿com? ¿on? ¿On fer-ho sense testimonis!

L'enginyer home preparat i d'una mondologia cultíssima, endevinava la lluita interna i amb ingeni selectíssim de seguida inventà la forma hàbil en aquell conflicte humà.

D'un cop d'ull vegé una gran pedra amb una cara plana. Sobre d'ella extengué el plànol a la vista dels indis, i com home llest li feu senya al Quinto de subjectar una punta i a l'intèrprete de l'altre. Aixís quedà la tela com una confronta d'estudi.

Estesa en tal forma, l'enginyer començà a fer ratlles inintel·ligibles, però el «Quinto» prou veia com el llapic escrivia, entre altres coses, aquestes paraules com una ancla de salvació: «DENTRE 8 DIES TORNARÉ A REDIMIR-LO. CALMA. SERENITAT».

Efectivament. Compliren la paraula. Estigueren tot el sant dia ocupats a la vista de la tribu, amb els aparells de medir distàncies. A la caiguda de la tarda li indicaren que's fés l'extraviat, tot sol i s'internés una mica per la selva. Era ja de nit quan traspassaren a l'altra banda del congost, on hi trobaren un parell de moços amb tres cavalls. Ja la estrella matinal lluïa hermosa dalt del cel quan l'enginyer i els seus homes de confiança, arribaven amb un indi, a un *apeadero* de un ferro-carril. Pocs moments després feien senyals de parada a un tren de passatgers. Allí es ficaren els aparents excursionistes. Serian ben entrades les deu hores del matí quan el tren vorejava el llac Superior de l'Estat de Minnesota. Una mica després feien alto a la ciutat de Duluth, en quin anden esperaven uns amics del «Club d'excursionistes» que ja sabien, per anticipat, la empresa planejada i lograda amb éxit ben feliç com ho constata la presència de l'indi de comoflage.

Al «Quinto» l'ompliren de agassatjos. En el Club, en mig d'una explosió de bona alegria me'l metamortosejaren reintegrant-lo a la civilització de ànima i de cos.

Entre bromes i esgarifances coneixeren la verídica història d'un home que les vicissituds de la vida l'havien dut a tan lamentable con-

ció. Entre tots li feren recolecta i li van posar una petita tabaqueria, la primera que tingué Duluth. Fou un aconeixement popular. Aplaudit per tota la ciutat.

L'enginyer, que cada hivern ve a Cuba, ens repetia aquesta original història a molts amics que la ignoraven.

Mr. Spolding, tal és el nom de l'enginyer, és un home campetxano i altruista, com molts fills dels Estats Units, terra pròdiga en tot; que els espanyols deurien conèixer més, perquè serà la nació que ha de regir certa hegemonia dintre del món. No per la seva força i la seva immensa riquesa, sinó per la extraordinària cultura en creixença activa i admirable.

JOSEP AIXALÀ

En la diada del 4 de Març de 1928.

Un homenatge a la Mare

Un dilecte amic nostre ens ha suggerit de llençar als quatre vents des de les nostres columnes la idea d'un homenatge. Un homenatge sense platets i sense bombos, a res semblant als homenatges que hom acostuma a fer, tot sovint, inmerescuts i merescuts. Un homenatge a la Mare. No cal dir com hem trobat excel·lent la idea i com ens hem apressat a donar-li expansió des d'aquest lloc predilecte del nostre diari. Deixem, però, que el mateix que l'ha concebuda l'exposi:

«Molts homenatges es fan, i molts es farán, però com el que proposo des de les acollidores planes d'El Pla de Bages, no n'hi ha cap.

Es l'homenatge a la Mare! A la nostra mare, la que ens ha donat l'ésser, la que ens ha ensenyat a estimar amb amor lleial i sincer, la que ha estat el nostre àngel guaiador, que des de que'ns portà al món ens ha fet de guia i ens ha donat consol, la que ha plorat quan nosaltres hem plorat i ha fet cor a les nostres rialles, és a dir, a la Mare la més pura, la més santa, la més noble entre totes les dones.

A la Mare hem de fer-li ofrena d'un homenatge gran i espontani, que tothom se'n doni, que tothom sàpiga que en aquesta terra beneïda els fills honoren llur mare.

Es un homenatge que per dur-lo a terme no és necessari nomenar juntes, ni comitès, ni posar tiquets a la venda, només és necessari voler rétreli l'homenatge més humil i sincer, que per la seva mateixa senzillesa és apoteòsic i sublim. L'homenatge pot consistir solament portant al pit una flor roja els que la tinguin viva, i blanca els que la tinguin difunta. Això, tan humil com és, serà més estimat per la nostra Mare, que el que vol és humilitat dels seus fills, però això sí, airós i a ple llum i amb orgull que és el més gran que podem sentir quan ens diguin: aquest fill estima llur Mare, mira quina flor més vermella llueix, mira amb quina satisfacció va pels carrers amb la cara satisfeta perquè li miren el símbol de l'amor que sent per la qui el va portar al món, i mira aquell altre amb quina tristesa la porta blanca, però fixa't el posat que fa mostrant-la, com sembla que diu: «La tinc morta jo, però la meua era la més bella, la més blanca i la més pura de totes les flors, i estic content perquè des del cel hem mira amb rialla de sa-

tisfacció en veure que el seu fill una vegada l'any surt al carrer a pregonar l'amor i estimació que sempre li té»

I aquest dia tan gran per a tots els fills ha d'ésser el més bell de l'any; el primer diumenge del mes de maig, el mes de les flors, que és quan són més pures i després d'aver-la lluida i santificada, fer-ne ofrena a la més amorosa de totes les dones, a la Mare!»

No cal dir com voldríem, que aquesta idea humil i gran alhora que nosaltres acollim, trobés acolliment igual a les altres publicacions germanes, que fos rebuda amb entusiasme per tots els fills, i que el primer diumenge de maig, fos un esclat de flors blanques i vermelles damunt del pit de tota la nostra gent.

(D'El Pla de Bages).

Nosaltres ens adherim a la iniciativa i recomanem als nostres llegidors secundar-la.

Per a donar lloc al públic agraïment que la ha inspirada, publiquem a seguit la lletra que hem rebut d'un dels reclosos a la Presó Preventiva d'aquesta vila, i que diu aixís:

Fiesta simpática

A Mosen M. Travesa

Muchos quizá ignoran la trascendencia que tiene el acto cívico-religioso que se celebró en esta villa el día 15 del mes que transcurre. Hay muchos pobres de espíritu que al oír la palabra «Cárcel» hacen una mueca de incredulidad, dudando, que, en casas de esta índole haya corazones capaces de recojerse una vez al año, por lo menos, con el Todopoderoso.

Los que sin escrúpulos se dignaron concurrir al acto, debieron ver, que, de pura sencillez y humilde la ceremonia, fué grandiosa y sublime y que en los semblantes de los que abrigaban en su pecho a la Santísima Eucaristía, se reflejaba la más grande satisfacción y alegría, puesto que habían sido visitados por el Rey de los Reyes.

Pues ya pueden ver los pusilamines que Dios nuestro Señor no hace distinciones ni tiene

preferencias, ni busca clases, sino que, lo mismo entra en un palacio, que en una humilde choza, que consuela a un potentado, como da nuevas fuerzas al ser más desgraciado; todo consiste en que se le llame con fervor y así El que nunca tuvo predilecciones, acude solícito donde ha sido llamado.

Por consiguiente, los que sin interés, sin egoísmos de ninguna clase, se dignaron organizar tan hermosa ceremonia, alcanzando un éxito sin precedentes, puesto que primero llevaron el pan celestial a unos que para muchos pasan por olvidados, además, de la tranquilidad a sus conciencias; y lo segundo, que demostraron que no hay barreras ni rejas para Aquel que todo lo puede, alegrando al mismo tiempo, las almas que quizá dormitaban de dolor y cansancio.

Así pues, yo, el más humilde entre todos, desde esta mansión del dolor, os doy con toda el alma gracias a todos; sí, gracias a todos, por el bien que me proporcionasteis al confortar mi espíritu con la divina gracia; gracias, venerable Mosen Travesa, que secundado por vuestro adjunto, vais prodigando el bien sin esperar recompensa y que con vuestro altruismo y santas iniciativas os parecís a aquel otro santo varón, Padre Vallet, consuelo y padre de los que dilinguieron; gracias por tercera vez, a este ilustre Ayuntamiento y al no menos ilustre Juez de Instrucción, que con su presencia enaltecieron más la fiesta y dieron al mismo tiempo ejemplos que muchos pueden recojer e imitar.

Es cuanto os puede enviar un

PRESO

26-4-928

ESPECTACLES

I heusací que'l diumenge passat, i el dissabte, i el dilluns, la companyia de comèdies, castellana, de la senyora Sanchez-Arriño, va representar les obres ja anunciades aquí en la passada edició, i, encara, *La Prudencia*, sainet de costums madrilenyes, en tres actes, que va fer riure molt als que hi eren aprop.

Les altres tres obres, comèdies de més volada i amb personal més nombros, portaren el convenciment al públic, de què es trobava enfront d'una excel·lent i complerta companyia de declamació. Individualment i en conjunt demostraren ésser uns bons artistes. El nostre públic, avesat, malhauradament, a veure actuacions mediocres, o menys encara, no sabia avenir-se de que en un teatre vilatà, el del Centre, pogués presenciar representacions tan perfectes com les que la companyia Sanchez-Arriño li ha ofrenat aquests dies.

Efectivament, deuran passar molts dies sense que al Vendrell s'hi representin obres escèniques en les condicions de perfecció com les que acaba de veure. El record que han deixat aquí serà de durada, tal com és unànim el desig de tornar a veure'ls actuar a casa nostra, cosa, aquesta, que deu ésser ben poc probable.

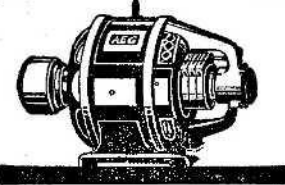
Tots hi estigueren be i ben colocats, però es clar que s'hi distingiren les principals figures, poguent fer menció de les senyores Sanchez-Arriño i Paredes, i el senyor Romea, qui és un perfecte actor còmic.

¿Quan tornarem a veure'ls per a aquí?

S'anuncien noves representacions teatrals per a properes dates. Els noms d'actors i actrius benivolguts del nos-

UN MOTOR ELÈCTRIC DE CALIDAD INDISCUTIBLE

DE RENDIMIENTO INSUPERABLE

G. IBERICA DE ELECTRICIDAD, S.A. • RONDA UNIVERSIDAD, 22

GABINET DE FISIOTERAPIA GINECOLÓGICA

DIATÈRMIA, ELECTROTÈRPIA, MASSATGE VIBRATORI, RAIGS ULTRA-VIOLETA, ETC.
baix la direcció de

RAFAEL ESCOFET MAÑÉ

METGE TOCO - GINECÒLEG

Ex-Practicant del Hospital de la Santa Creu
Ex-Ajudant clínic de la Casa de Maternitat

Telèfon, n.º 49

VENDRELL

Todo agricultor progresivo espolvorea

con

ESTURMIT

contra el
GUSANO DE LA VID

Remedio infalible que se aplica sin preparacion alguna y sin empleo de agua, resultando más económico y más eficaz que los tratamientos líquidos. Combate todos los insectos devoradores de la vid y de los árboles frutales y forestales.

Espolvoreadores y pulverizadores de última perfección.

Pídase literatura de los productos antiparasitarios de la fábrica de productos químicos

E. MERCK, Darmstadt, Alemania
a la casa depositaria
Productos Químico - Farmacéuticos, S. A.
Sección Agronómica
Ballón, 36 - BARCELONA - Apart. 724

Representant en aquesta comarca: SALVADOR SERRA, Mar, 47-Vendrell

Banc de Biscaia

VENDRELL

Carrer del Nort, 5 - Telèfon 9

Capitals confiats al Banc en 31 de Desembre prop-passat

En compte corrent a la vista i impositcions.	Ptes. 186.284.790'71
En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis.	» 85.832.236'05
En impositcions a plaç	» 61.924.168'29

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 237.090.577'14

Negociem els cupons venciment 1.er de Maig

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %.

Serie A. 3'50 % anual - Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3 % anual
De tres mesos a 179 dies	3'50 » »
De sis » » » 364 » »	4 » » »
De un any en endavant	4'25 » »

tre públic es barregen amb els títuls de les obres que han tingut més èxit en la temporada d'ivern; i se diu si vindrà l'Enric Borrás a fer teatre Guimerà, en català, i fins la Xirgu s'anuncia com a probable. Pel prompte, ja hi ha els cartells escampats per al dia primer de maig de l'obra de l'Alfons Roure, *T'estimo*, amb la Mestres i En Querol, de grat record aquí, despenyant els principals papere en aquesta comèdia de gros èxit.

Resultarà veritat tanta belleza?

REFRAN

ESPORTIVES

Ciclisme

Pere Albinyana, de Reus, es calça el primer galó de la present temporada al Velòdrom local.

Per fi, el passat diumenge es va poder celebrar la primera prova ciclista al Velòdrom local, suspesa el passat dia 22 de Març a causa del mal estat en que's trobava la pista a causa de les plujes. Aquestes suspensions no son gens beneficioses per ningú i esdevenen una molèstia per tots; però és una força major la que les obliga i tots ens n'havem de fer càrrec. El mateix passat diumenge es vegeren precisats els organitzadors a modificar les bases de la cursa anunciada, ja que poc faltà per a que ella hagués tingut de suspendre novament, puig durant el matí els núvols ens obsequiaren amb alguns ruixats que deixaren humit el pis del Velòdrom, ja de sí poc fort per les mullenes caigudes, i mes tart un vent fred i molestós feia quasi be insuportable aguntar la tarda a l'aire lliure.

Davant l'inclemència del temps i amb la bona voluntat dels participants, fou buscada una conveniència a fi de no suspendre la cursa arribant a l'acord de que la duració fos sols de hora i mitja i fer una modificació en l'import dels premis.

Fetes aquestes manifestacions a guisa de remarcar les dificultats i molèsties que mol-

tes vegades han d'enfrontar aquells que van davant d'espectacles públics a l'aire lliure, restans aquí felicitar ben coralment al públic que hi va assistir tot i desafiant aquelles inclemències, demostrant que encara hi ha un bon nombre d'afició que per l'esport ho soporta tot.

La carrera fou disputada per sprints cada 15 minuts amb puntuació 5-3-2-1.

Prengueren la sortida set participants i la finalitzaren tot ells, aquests foren: Albinyana, Comez, Jané, Farré, Gallart, Murcia i Rovira.

Els sprints foren obtinguts:

Primer:	Albinyana, Murcia, Comez, Jané.
Segon:	Albinyana, Murcia, Comez, Jané.
Tercer:	» » » »
Quart:	» » » »
Quint:	» » » »
Sext:	» » » »

Es corregueren quatre primes que foren guanyades per Albinyana, Gómez, Albinyana i Albinyana.

El resultat final fou:

Primer: Albinyana de Reus 281 voltes 26 punts.

Segon: Murcia de Barcelona 281 voltes 20 punts.

Tercer: Gomez de Reus 281 voltes 13 punts.

Quart: Jané a una volta 7 punts.

Quint: Farré a dugues voltes

Sext: Gallart a dugues voltes.

Septim: Rovira a dugues voltes.

Els tres vencedors montaven: Albinyana, cicles Martí; Murcia cicles Lazaro i Lopez. Gomez cicles Jané.

BONSOMS

Subscriuiu-vos a

LA
NOVA
REVISTA

gran publicació catalana
de literatura i d'art

Xocolates Angrill

Fàbrica: Carrer del Carreró, 17. - VENDRELL

La millor propaganda en els productes alimenticis, és que'ls clients tinguin la garantia de comprar classes a bon preu i bona qualitat.

LES XOCOLATES ANGRILL

serán sollicitades per la seva riquesa nutritiva i el laboració esmerada.

Ventes al detall i major: Carrer Carreró, 17-VENDRELL

Bateries
per a
Automóbil i Radio
Reparació
de les mateixes,
Càrrega
i
Venta
de les millors marques

Gran stock
de
BATERIES
pel
Ford
a
Preus inmillorables

Fàbrica de Mosaics Hidràulics

J. JULIVERT

Dr. Robert, 12 (Carretera) :: Telèfon, 61 :: VENDRELL

DIPOSIT DE TOTA MENA D'OBJECTES EN
GRANET DE MARBRE I PEDRA ARTIFICIAL

Representant exclusiu per a la venda dels

CIMENTS DE GARRAF - Rápít, Lent, Landfort, etc.

GUIX DE VILOVI :: RAJOLES DE VALENCIA I VERNISSADES

Representació de la casa "URALITA S. A."

Tenint sempre un estok en dipòsit de
Planxes acanalades, Planxes llisses, Canons, Dipòsits etc.

Demaneu tot ço que necessiteu dins el ram de construcció

Atenció! Propietaris i constructors d'obres urbanes:

PRODUCTES

"Waterstop"

Per a la impermeabilització integral i superficial d'Obres hidràuliques, soterrànies i edificis.

El "Waterstop" es infalible contra l'humitat de les habitacions i soterranis, aplicat en petites dosis evitarem la pèrdua dels vostres gèneres en els sotans i de la vostra SALUT en les habitacions. Remei eficaç per a tancar goteres.

El "Waterstop" s'aplica al construir l'edifici per a que mai més pateixi d'humitat.

En la construcció vella s'aplica al posar una capa de material nou a la paret o bé al pintar-la per a curar-la de l'humitat, quedant completament seca per temps indefinit.

Per a consultes i comandas al Representant per a la Prov. de Tarragona i Agent General de Ventes
S. ESVERTIT. - Vendrell

Rafel Fusté

Pèrit Agrònom

Compra-venta, peritatge i recana de finques
AIXECAMENTS DE PLANOLS
NOTICIES I CONSULTES

Carrer de Mar, 18 - VENDRELL

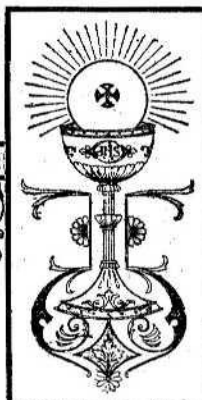
Es venen junt o per separat:

Una pessa de terra d'uns deu jornals de cabuda, situada a la partida «Mas Astó» del terme de Sant Vicenç, plantada de garrofers i part de vinya.

Altres pessa de terra, a deu minuts d'aquell mateix poble, de uns sis jornals d'extensió, plantada de vinya, oliveres, garrofers i part de camp.

Una horta d'un jornal aproximadament, a la partida «Moli Alt» del terme de Santa Oliva.

Donaràn raó a la impremta d'aquest setmanari.

Primera
Comunió

ESTAMPES

i
RECORDATORIS

Imp. Ramon

Débiles tomad el acreditado Elíxir Callol Es rápido científico agradable que da Vida y Juventud

D'interés pels que segueixen el curs de les narracions de "La Nari"

En el número últim del nostre periòdic, donàrem per acabat el capítol segon del segon volum d'aquesta novel·la. I no és així, doncs el capítol segueix amb el text que publicuem avui. L'error—que lamentem—es deu a una falsa interpretació de nostra part. El capítol a que ens referim va encapçalat amb l'epígraf «Confidències» i, efectivament les *Confidències* encara han de venir, puig l'autor, fins ara no ha fet més que descriure (o ha tractat de descriure, segons la seva expressió) l'ambient d'una època passada, i a l'ensem registrar coses i figures d'algun relléu de nostra terra. Es tot el que podem dir en disculpa a l'autor i nostra.

INFORMATIVES

Notes Municipals

La Comissió permanent en les seves darreres sessions, te acordat:

Concedir un octau de pluma d'aigua en arrendament a Carme Julivert; autoritzar a Bonaventura Bassa, Antonia Coll i Maria Euras canviar el nom d'alguns disfruts d'aigua; classificar alguns carrers als efectes del pago del cànon per aceres i altres conceptes; declarar fallits alguns rebuts d'aigua i exàncions municipals; aprobar diferents relacions de gastos; que les cadires dels passeigs es cobrin pel sistema de administració.

Autoritzar a Miquel Ribas i Joan Lleó Ramon per a realitzar obres; que's fassin públics els números dels nixols abandonats en el Cementiri; que's requereixi al Centre Industrial per a que presenti programa per les vinents festes; declarar suficient la fiança depositada per el Depositari-Recaptador senyor Romeu Raventós; adherir-se al quart Congrés municipalista d'Espanya; abonar varies relacions de gastos; reformar l'acord de 22 de Març en quant a Teresa Galofre i desestimar els presentats per Ernest Vila Vidal i Lluís Porta Vidal. Aprobar els comptes de l'últim exercici.

NOVES

A primer lloc d'aquest número insertem la crida que la Comissió Organitzadora de l'Homenatge al nostre malhaurat fundador En Ramon Ramon i Vidales, llenga a la opinió pública.

Sembla que'l dia escollit per aital festa serà el diumenge dia 1 del vinent juliol, havent-se ja esbogat el programa de festes que no fem públic per no haver-hi encara aquella efectivitat que cal en els números que l'integraran.

En la darrera reunió tinguda fou acordat per unanimitat nomenar membres honoraris de la Comissió Organitzadora als honorables patricis En Jaume Carner, En Josep Aixalá, resident a la Havana i al nostre cultíssim col·laborador En Joan Antic i Ramon.

RETIR OBRER OBLIGATORI
Notícies, d'inscripció i liquidació
CANVI DE NOM DE FINQUES
a vila i pontes del partit
P. PLANA MAÑÉ - Vendrell

Dijous fou celebrada a la església parroquial d'aquesta vila la tendre i emocionant festa de la Primera Comunió, vegent-se la església concorregudíssima per les famílies i amistats dels novells combregants que'ls acompanyaren en tan solemne acte.

La festa de la tarda fou un digne complement de la diada, repartint-s'hi les estampes-records que amb tanta veneració es so-

len guardar sempre més al si de les famílies.

Amb aital motiu la festa s'encomanà a la població i durant tot el dia es vegeren pels carrers de la vila els grups de gent endiumenjada que anava de visita entre llurs amistats.

Veus ací la llista dels que aquell dia s'atansaren a l'altar per rebre les primícies del Pa Eucarístic:

Nens: Marian Almanzor Anoro, Josep Aliau Tordiu, Jaume Burgués Abás, Pau Baldrís Foix, Joan Castells Bertran, Josep Cabayol Bargalló, Anton Castells Solá, Pere Galimany Nin, Francisco Figueras Guasch, Vicens Figueras Muset, Anton Esvertit Calaf, Joan Fusté Rius, Joan Ivern Roca, Amadeu Mercadé Solé, Josep Mercadé Montserrat, Josep Montserrat Montserrat, Pere Montserrat Ventosa, Joan Mallofré Nin, Josep Nadal Cavallé, Josep Papiol Mata, Joan Recasens Cugat, Anton Rocías Serramià, Josep Salvó Mañé, Albert Saperes Caralt, Joan Solé Gibert, Joan Urgell Ivern, Joan Urpí Baldrís, Jaume Poch Alujas, Joan Ventosa Xambó i Ramon Vives Borrás.

Nenes: Felisa Alfaro Mañé, Antonia Boqué Nin, Carme Catalá Escolá, Teresa Castells Bertran, Rosa Galofré Cuatrecases, Assumpció Grau Cloquell, Pilar Jaraba Vela, Carme Lasheras Cosials, Rosa Llançà Duran, Pasquala Montblanc Goni, Francisca Moret Presas, Maria Nin Ribert, Maria Nadal Cavallé, Maria Romeu Puig, Rosa Rovira Borrut, Maria Rafecas Huguet, Maria Salvó Mañé i Carme Vidal Rafols.

A tots ells i a llurs famílies la nostra coral felicitació desitjant-los hi llargs anys de ventura.

Clinica Dental
MARTORELL
Odontòleg-Puericultor
Doctor Robert, 13 VENDRELL
Consulta tots els dies

La senyora Angela Roig d'Aixalá, esposa del nostre il·lustrat col·laborador, el senyor Aixalá, de l'Havana, ha enviat per el Sant Hospital d'aquesta vila, mil pessetes, quines seran aplicades totalment a çó que's cregui més convenient i indispensable per al millor servei d'aquell infortunat establiment benèfic.

Al regrejar a la boníssima i santa esposa del nostre dilecte amic senyor Aixalá un tan bell gest ho fem en nom de tota la població, en la seguretat de que cap fill del Vendrell i els que en ell fan vida, deixarán de sentir un pregón regoneixement envers els esposos Aixalá-Roig, dels quals tantes proves d'alta estimació ha rebut la nostra vila, tant en l'ordre moral (com s'ha demostrat no fa gaire) com en la part material.

Que per llarg temps i en plena salut tinguin el gaudi de fer semblants obres.

CORRESPONSALIA DEL
BANCO DE ESPAÑA
JOSE ALEU-Pl. Pi i Margall, 15, 1º
VENDRELL

Hem rebut una atenta lletra del senyor Josep Fradera remerciant les manifestacions que des de aquestes planes dedicarem a la seva firma per les atencions tingudes a la excursió col·lectiva que realitzà La Lira Vendrellenca a la fàbrica de ciments de Valldaroca.

Agraim com cal les manifestacions del senyor Fradera, a que'ns plau de nou restar una vegada més reconeguts.

Dijous es va celebrar la boda del jove Narcís Socías Esvertit amb la hermosa senyoreta Carme Armengol Trillas. La cerimònia religiosa va tindre lloc a la Capella del Sant Sagrament de la nostra església parroquial, assistint-hi a més de les famílies dels contraients numerosos invitats. Apadrinaren la boda els senyors Miquel Castellví i Narcís Socías per part del nuvi i el germà d'aquest, En Josep Socías Esvertit i En Josep Rovira Nogués, per part de la nuvia.

Al migdia es celebrà el dinar de boda a l'Hotel del Centre i després sortí la venturosa parella en viatge de noces.

Desitgem als nous esposos tota mena de felicitats en el seu nou estat.

Callista i Manicura
Carrer de Mar, 5, 1er-Teléfono 3
(Davant la Rectoria)
Es reserven hores per a major comoditat del públic.

El Club d'Esports ha organitzat una vetllada musical amb elements d'aquesta vila, la que tindrà lloc el vinent dijous dia 10 de Maig al Saló teatre del Tívoli Vendrellenc. El programa serà, segons tenim entès, variadíssim i entre'ls executants hi pendrán part els senyors Joan Borrull, Josep Bassa, i Pere Trillas, violoncel, violí i piano, que executaran composicions de conjunt i instrumentals soles; En Salvador Gual, que cantarà alguns tangos acompanyant-se ell mateix amb guitarra; els joves J. Font i Baltasar Vidal que hi executaran cant amb acompanyament de piano i les aplaudides pianistes la professora senyoreta Paquita Borrull i la alumna del Conservatori del Liceo de Barcelona, senyoreta Mercé Ramon.

Es d'esperar que amb aitals elements es veurà molt concorregut aquest acte musical i resultarà un veritable aconeximent artístic.

Procedent de la Havana, on residia feia alguns anys, ha retornat a vila el jove compatriota En Lluís Nin i Vidal, fill del conegut propietari el nostre particular amic En Jaume Nin.

Sia benvingut a la vila nadiua.

Aquest migdia s'ha celebrat el casament de la formosa senyoreta Maria Miravent Llorach amb el jove Salvador Mata Jané, quin acte ha tingut lloc a l'altar de Nostra Senyora de la Cort, de la església parroquial bellament arranjat amb flors.

Els nombrosos invitats han sigut obsequiats amb un dinar de bodes celebrat a l'Hotel del Centre, havent després sortit els nuvis vers l'estranger.

Els desitgem inacabable ventura.

Pel dilluns de la vinentena Pasqua la societat coral de la Lira prepara una excursió a Montserrat, amb autobús. Se surtirà dematinet per a millor aprofitar el dia en aquelles especials muntanyes, i el viatge serà circular: s'hi hanirà per Martorell i es tornarà pels Brucs i Igualada, on se visitarà l'important centre cultural «Ateneu Igualadí».

Senyors protectors i familiars; la Ponte-

rrina apreta: perque té altres demasides de cotxes. Fins demà, diumenge, a la nit s'admeten adhesions i es donaran altres detalls, a la Lira. L'animació va en augment entre'ls coristes.

Abonos químicos
Productos anticriptogámicos i insecticidas
Riva i García, de Barcelona
Representant: JOSEP ALEU
Plaça Pi i Margall, 15, 1er-Vendrell

Es troba a plena convalescència de la malaltia soferta, l'amic i col·laborador En Pere Vidal Borrut, qui ens demana regreïciem en son nom les mostres d'efecte rebudes desde tots aquells qui s'han interessat per ell durant la seva malaltia.

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: un nen fill de Diego Martínez Cabezas i de Rosa Peña Muñoz.

Defuncions: Eusebi Castellví Pedrol, de 60 anys, Progrés, 3.

Matrimonis: Narcís Socías Esvertit amb Carme Armengol Trillas.

IMPREMTA RAMON : - : TELEFON 20

CASA

composta de baixos, bon corral, entressol i un pis, es ven. Donarà raó aquesta impremta.

Ocasión: Es ven l'acreditat saló de barberia que en Rosendo Canals té establert al número 19 del carrer de Salmerón, d'aquesta vila.

Es venen les següents cases:

Carrer del Crèdit, número 1; i carrer de Carreró, número 3. **També es ven una partida de botes.** Dirigir-se a Anton Borrull, Salmerón, 10, i a Barcelona, carrer de Mallorca, 244 pral.

S'ARRENTA

la antiga i acreditada tenda de queviures coneguda per Cal Xacolaté de la Plaça Nova. Dirigir-se a Rafel Fusté.

Restauració d'imatges

ESPECIALITAT
en dibuixos per a etiquetes comercials

JOAN BORRULL
SANTA ANNA, 14 VENDRELL

Es ven una moto-sidocar

«Reading Standart» de 7-9 H. P., equipada i matriculada, a prova. Preu módic. Dirigir-se a la Espardenyeria Puig, Santa Anna, 4.

CLINICA DENTAL
C. FOLCH SOLÉ
ODONTÓLEG

de l'Associació d'Artistes Lírics i Dramàtics
Ex-intern de l'Escola d'Odontologia de Madrid
Ex-assistent a l'Escola Dental de París

ESPECIALISTA EN CORRECCIONS DENTARIES
TRACTAMENTS SENSE DOLOR

DENTADURES PER EL MODER MÈTODE ANATÓMIC
Visita en aquesta vila tots els dimecres i diumenges al matí i els dissabtes a la tarda

Doctor Robert, 10, 2.º - Vendrell